

FACTORIA D'ARREL ▶ QUINZENA EDICIÓ

L'acrobàcia aèria aplega 250 espectadors a la plaça Major

Crònica

TONI MATA I RIU | MANRESA

Dos ballarins que també eren amants van dansar ahir a la tarda sobre la façana de l'edifici de dependències administratives municipals de la plaça Major. Va ser el punt culminant de l'espectacle *Commedia volante*, una proposta de la companyia italiana Mattatoio Sospeso que va aplegar al voltant de dos centenars i mig d'espectadors en la jornada inicial de la Mediterrània.

Bones intencions però mancat de ritme, el muntatge de circ aeri en que també participen dos músics va evidenciar algunes febleses. La primera fila de la petita platea instal·lada a la plaça estava ocupada de menuts que van riure amb la teatralització còmica dels intèrprets, que van jugar una estona al gat i la rata endarrerint en excés la irrupció de l'acrobàcia en l'espectacle.

El conjunt va evolucionar a una marxa lenta, amb moments en que la necessària disposició de les cordes que permetien els actors enlairar-se uns quants metres de terra afeixugava el seguiment de la funció. *Commedia volante* es podrà tornar a veure demà i diumenge a les 11 del matí, un horari que restarà la màgia de la foscor a la seva contemplació. La peça, de mitja hora de duració, guanyarà en interès si els seus creadors aconseguen agilitzar les transicions i evitar, així, que l'atenció decaigui.

Els dos intèrprets de l'espectacle que es va representar ahir a la tarda

SALVADOR REDÓ

SALVADOR REDÓ

amb una coreografia de gestos i moviments brutals i de gran bellesa plàstica, instal·lats als llimbs de la seva competència, va enlluernar amb un ric vocabulari personal i orgànic, aportant una nova lectura del flamenc. Elements cridaners com màscares, taules i miralls, dialèctiques inabastables, o un Marín amagant-se la cara darrera la seva pròpia samarreta, van mantenir en suspens l'espectador.

La traca final de *Tuétano* (que en llenguatge col·loquial significa «medulla òssia») va arribar amb l'aparició de quatre gallines damunt de l'escenari i un Marín ballant amb una d'elles damunt del seu barret de copa. Després, l'artista sevillà, palpant terra, arribava a la recta final del seu viatge cap a l'animalitat, cap a les entranyes, exterioritzant lliurement un univers estètic profund i inquietant, experimental i arriscat.

En definitiva, *Tuétano* esdevé una mirada al flamenc amb nous ulls. És un espectacle de digestió difícil, cert. Però qui el paeix, nota com la seva essència el colpeix fins al moll de l'os.

ESCOLA FLAMA

Alumnes de la Flama en el moment de pintar les plantilles de l'edifici

Dibuixos infantils que canviaran el color d'un edifici de la plaça Major

▶ Un centenar d'alumnes de primària de l'escola Flama participen en l'espectacle «Mapping fet a mà»

SUSANA PAZ | MANRESA

«**P**intarem un edifici. Com?. Coneixeu la Fira Mediterrània?. Quins colors té una fira?». Amb aquestes senzilles preguntes i un munt fotocòpies de la plantilla d'un edifici, David Sarsanedas, de la companyia Playmodes, va arribar a l'escola Flama de Manresa a principis d'octubre perquè un centenar de nens i nenes de tercer, quart, cinquè i sisè de primària (entre 8 i 12 anys) la pintessin amb elements relacionats amb el certamen mediterrani. I així ho van fer: «entusiasmats». Aquarel·les, retoladors... l'edifici pintat

està situat a la plaça Major de la capital del Bages i consta només de la façana, després de la reforma del carrer del Balç. Damunt la façana d'aquest edifici, el públic podrà veure demà dissabte (18 i 20 h) la projecció de les creacions artístiques que va fer la quitxalla, quadrades al mil·límetre amb l'edifici real i amb una música creada especialment per a l'ocasió: una remescla del tema *Aiguat de vi* de l'Orquestra Fireluche. Tot plegat té

el nom de *Mapping fet a mà* que, clar i català, explica Sarsanedas, impulsor del projecte al costat de Montserrat Moliner, Eloi Maduell i Santi Vilanova vol dir «un espectacle de gran format en què la façana d'un edifici canvia de colors i d'aparença de manera sincronitzada amb la música». Demà, la plaça Major quedarà a les fosques i el públic «amb la vista clavada a la façana», assegura Sarsanedas. És, també, apropar l'art digital, inicialment per a entesos, a totes les edats. A Manresa, els nens i nenes són els creadors i d'això, com destacava el director artístic de la Mediterrània, David Ibáñez, se'n diu «participació». És el que també van valorar des de l'escola: «per als nens és una manera d'expressar lliurement el que pensen de la cultura i, alhora,

és un acte obert a la ciutat que podran veure ells, les seves famílies i tothom qui vulgui», explica Glòria Amblàs, directora del centre. Playmodes ja ha portat a terme el *Mapping fet a mà* a cinc poblacions «i tothom queda sorprès: el públic és l'actor». A Manresa es veuran unes quantes estelades projectades a l'edifici: «sí, deu n'hi do les que van dibuixar», diu Sarsanedas. La cultura d'arrel a través d'uns dibuixos de nens.

Històries de la fira

PLAYMODES

Un exemple del «Mapping fet a mà» que es veurà demà a Manresa